

امام صادق (ع)

ششهین پیشوای مسلمانان

از ادی و پر تری عرب پیر غیر عرب باشد اما
شده و درست بر خلاف «سنود قرآن» که
«الا کو فضیلت آن توی و علم و پر همیز کاری
دانسته است، رفخار کردند و به عزادار
غیر عرب چنان ترتیب اثر نمی دادند.
پسورد خلاصه در این فاصله قبل از
ظولانی بین ایمه اسلام را از سیر خود
منصرف ساختند و پسورد تی در آوردن
که از منوریت نمان و سوادها و امیر -
المؤمنین (ع) ننانی نداشت
بیان احکام دین و تفسیر قرآن «جید
و نقل حدیث یوسیاه افرادی انجام
می گرفت و تبلیفات منبعی را کسانی
عهد دارمی شدند کمپل از هر چیز بشن -
امیر را متنظر داشته باشدند، و پرسش
حکومت آنان و بیميل آنها عمل کنند. از
ایشرو اسلام چنانکه ایوسیاه گفته بود
حکم گویی داشت، که در دست رجال
پست و عمل فرو مایه این خاندان،
دست بدمست این گردید.

این روش طاقت فرماد و پسوس
پنهان درسته

دوران حکومت سیاه پیش امیه شهری
شده بود، و دستگاه چنایت بار آلمروان
حای خودرا به بنی عباس داده، در جدود
پیغمبر بود که از حکومت عامله و زود گزند
اعیرون موندان علی (ع) عیکشت، در
طول این مدت خلقای اموی و عراوی
و دستیاران آنها چه خشمها که تمودند
و چه فجایع و چنایاتی که مر رکب نشانند
اسلام را از صورت ساده آن خارج
ساختند و بصورت حکومت و سلطنت
ممول جهان در آوردنند.
تعالیم حیات پخش قرآن مجید،
قانون اساسی این دین حنف را که
برای تهذیب فرد و اصلاح جسمانه نائل
شده بود و عیایست بوسیله مترجمان
وحی الهی و خاندان نبوت گوش دخاق
گردد، بدست عناصر قر و مایه و نالایق
واحیان آلوهه و رسائی سهربند تا به
اطلاع مردم بر سانند و بامداد دینی
سلمانان سروسامان پختند؟
ذمامداران اغلب از میان افسر اد
منگدل و یفماگر دار فدار تبعیضات

طلیبان و علاوه‌مندان بیان نماید.
ناآنجا که بهاره را محدث، فقهی،
فسر، متكلم از خوده در عرض برخاستند
و صدها کتاب در علوم اسلامی از خود
بیاد گار گذاشتند که همگی از مکتب
فقیری و فقہی و کلامی امام صادق
علیه السلام سرجشمه می‌گرفت.

مت روایت مذهب ایوبینه مالک
بن انس و دیبه‌الرای و این ایوبیان
شاگردان آنها نیز مشکلات خود را تردید
آنحضرت حل می‌کردند و اذاتش
رسشارد وی بهرها گرفتند.

۲۵ ماه شوال مصادف با ولات آن
حضرت است در این روزه مالک شیعیان
جهان غایر وجود آن امام والا
جایگاه را در زمانه حساسی که پیزسته
است بیان می‌آورند، و از فقدان چنین
رهبر عالمی که پیوسته همچون معلم
فرواران در دل قرنه درخشد است،
سخن‌ها می‌گویند میتویند، با این
وفت آنچه در این سیزده قرن گفت و
نوشته اند کی از بیان و قدرهای از
دریای فضائل و مناقب پیشوای مذهب
می‌باشد.

که درین محیی و مشتملی دست کمی از
پیشینان نداشته‌اند، بهاره‌تیکر بنی عباس
جاده‌پی امیه را گرفتند و علی رغم همه
قرابت و مشکلی که باخاذ این پیام را داشتند
از عیج‌گوئه تنبیق و قشادیت به ائمه
ظاهرین طیله السلام مسایط نکردند،
محفوظ‌بها، کشانها، بهمنها
و شکنجه‌ها و نیزه‌ها که بوسید خلقان
بنی عباس متوجه اهل بیت صفت گردید
کهنه چنان‌بود که اد جناهات امویها
را از خاطر بها می‌زدند.

این پادشاهی ناچهارگاه مردم بد
از پیامبر ائمه دودمان آنحضرت دادند
وجوگردید که مسلمانان کفر با آنان
آنکار کرد و گفتار و کوهار امامان
عالیستم و احادیث پیامبر کفر باز زبان
انان بمسلمانان برسد.

قطع در فصل نایبی دیگری کامل بنی ایمه
و شیعیان گرفتین عباس‌ها بود که امام
صادق علیه السلام ا بواسطه دو باره
املام را باعیض علت و شکوه علی و
مسئلی خود آشکارسازد. قرآن مجید
واحدیت پیامبر را چنانکه باید باقی اد
مستبد بیاموده و حتی قاب دین و حکام
قدهن و قوانین حقوق اسلام را برای

معنوی قدرت تغییر و سمات اجر را از این سازمان پر اهمیت سلب نموده است. بهادرات
تاریخ تحیرهای مادی تنها بدون ملاحچهای اخلاقی، برای ملت‌ها بجهات پوروزی، شکست
و نیز روزی پیار آورده است.

آندره هورو^۱ یکی از نویسنده‌گان بزرگ کشور فرانسه در کتاب «جز افرانه شکست
خورد»، وقایع عمل شکست را تشریح می‌کند: «احله می‌گوید: «که کمی که عده نوامل نمایند، نیز بروی
اخلاقی است، عین تویسند» درباره دادلایه و انتصارات و روقت فرانسه می‌نویسد: «اعتنی‌گله که
اویشه میز خطابه خطبه‌پر شور و حسنه خود را ابراد می‌کند و مماثت بسته خود را بسخنی پر روزی
میز خطابه می‌کوید، مرد نیزک و دفیق در گوشه تارا بآخوند نزدیم می‌کرد: «دست پیارهای
قدرت روی میز میخورد ولی افسوس که بجهات مشکلی پولادین و مردانه، مشکلی خوب
ذنانه پوشیده است ...»

یعنی در چنین مقامی تنها قدرت بیان و قیروی فسات و ولامت کافی نیست بلکه ایمان
نیز مند و اخلاقی مردانه لازم است آنی، عدم احساس مستلزم است، گستن بجهات معنوی
و اخلاقی، فاصله‌گرفتن از مشکل انبیاء و تعالیم آسمانی و تکیه کردن به حکوم و قانون سرف،
بشریت را در مس اشیب سقوط و نابودی مطلق قراداده و ذندگی جنون آمیز و سرکش کشی کنی
برای او بامغان آورده است.

و بطور قطعی تا هنگامیکه ارزشیان فراموش شده، واصیل و تمام عیاد اسلامی و اخلاقی
داه و درسم سران خلقها نگردد، بشریت با وجود سازمان ملل متعدد درجه‌یش می‌روزی خود
خواهد سوت.

بقیه ازصفحه ۲
پیر حمی و سنگدلی فرمانسرایان
که در ایالات امپراتوری بزرگ اسلامی
حکومت اسلام را بدست آل علی(ع)
و دودمان پیامبر بسیارند، ولی این
فکر پیچیده‌جایه عمل بخود نپوشید
و برخلاف انتظار مجدد امردم کم نشد
زمام امور خود را بدست کسانی سپردند
بیخ وین بر کنند و پرسنوه شکومت

